ఆదాయపు పన్ను శాఖ కమిషనర్

వర్సెస్

M/s. ఆల్ ఇండియా టీ అండ్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్

మార్చి 1, 1996

[జె.ఎస్. వర్మ మరియు బి.ఎన్.కిర్పాల్, న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922: సెక్షన్ 2(1).

అస్సాం ల్యాండ్ (రిక్విజిషన్ అండ్ అక్విజిషన్) చట్టం, 1948: సెక్షన్లు 3,4, మరియు 7.

వ్యవసాయ ఆదాయం – వ్యవసాయ భూమి – అభ్యర్థన – శరణార్థులకు కేటాయింపు – శరణార్థుల ద్వారా సాగు – పరిహారం మొత్తం – హోల్డ్ వ్యవసాయ ఆదాయం – పన్నుకు బాధ్యత వహించదు.

ప్రతివాది వ్యవసాయ భూములు అస్సాం ల్యాండ్ (రిక్విజిషన్ అండ్ అక్విజిషన్) యాక్ట్ , 1948 కింద రిక్విజిషన్ చేయబడ్డాయి.శరణార్థులను స్వాధీనం చేసుకుని , ప్రతివాదులకు పరిహారంగా రూ.1,24,638 అందించారు. వ్యవసాయ ఆదాయం అని పేర్కొన్న మొత్తానికి ఆదాయపు పన్ను మినహాయింపు ఉందని ప్రతివాది వాదనను ఆదాయపు పన్ను అధికారి తిరస్కరించారు.అప్పీల్‌పై అప్పీల్‌లో అసిస్టెంట్ కమీషనర్ పేర్కొన్న భూమికి పరిహారం వ్యవసాయ ఆదాయం కాబట్టి పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొన్నారు.ట్రిబ్యునల్ అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ యొక్క ఉత్తర్వును సమర్థించింది మరియు సంబంధిత అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో ప్రతివాది వ్యవసాయ అవసరాల కోసం సందేహాస్పదమైన భూమిని ఉపయోగిస్తున్నారనే వాస్తవాన్ని గుర్తించింది ,మరియు మునుపటి సంవత్సరాలలో, మరియు కోరిన తర్వాత కూడా పేర్కొన్న భూమి శరణార్థులచే సాగు చేయబడుతోంది.అందువల్ల, భూమి యొక్క వ్యవసాయ స్వభావం ఎటువంటి మార్పుకు గురికాలేదు.పరిహారం యొక్క మూలం భూమి అని హైకోర్టు పేర్కొంది మరియు చెల్లింపు చట్టబద్ధమైన బాధ్యత కింద విడుదల చేయబడినప్పటికీ , ఏదీ తక్కువ కాదు , ఇది నేరుగా వ్యవసాయ భూమిని కోరడం ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యే బాధ్యత అని పేర్కొంది.అందువల్ల నష్టపరిహారం మొత్తం వ్యవసాయ ఆదాయం , ఆదాయపు పన్ను నుండి మినహాయించబడింది. అందుకే రెవెన్యూ ద్వారా ఈ విజ్ఞప్తి.

రెవెన్యూ అప్పీల్‌ను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

తీర్పు: హైకోర్టు నిర్ణయం జోక్యం చేసుకోవద్దని పిలుపునిచ్చింది.ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 2(1) ప్రకారం వ్యవసాయ ఆదాయం నిర్వచించబడింది.ప్రస్తుత కేసులో వాస్తవం ఏమిటంటే, భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత కూడా , శరణార్థులు ప్రశ్నార్థకమైన భూమిలో వ్యవసాయ కార్యకలాపాలను నిర్వహిస్తున్నారు. కాబట్టి , సెక్షన్ 2(1) యొక్క అవసరాలలో ఒకటి ; భూమిని వ్యవసాయ అవసరాలకు ఉపయోగిస్తున్నారని సంతృప్తి చెందారు.ఇంకా పరిహారం స్పష్టంగా అద్దెకు సంబంధించిన లక్షణాన్ని కలిగి ఉంది లేదా ఏదైనా సందర్భంలో , భూమి నుండి వచ్చిన ఆదాయంగా పరిగణించాలి.సంబంధిత అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరంలో ప్రశ్నలోని భూమి ప్రతివాదికి అప్పగించడం కొనసాగించింది.భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత , దానిని స్వాధీనం చేసుకుని , శరణార్థులను స్వాధీనం చేసుకున్నారు , దాని కోసం ప్రతివాదికి పరిహారం చెల్లించబడింది.ఒక కోణంలో శరణార్థులు చట్టబద్ధమైన లేదా నిర్బంధ అద్దెదారులుగా మారారు మరియు వ్యవసాయ కార్యకలాపాలు కొనసాగించిన భూమి యొక్క భౌతిక స్వాధీనంతో విడిపోయినందుకు , పరిహారం చెల్లించబడింది.స్వీకరించబడిన మొత్తం , ఆ సంవత్సరంలో శరణార్థులు వ్యవసాయ కార్యకలాపాలను కొనసాగించిన కోరిన భూమికి నేరుగా సంబంధించినది.కాబట్టి , వ్యవసాయ అవసరాల కోసం పేర్కొన్న భూమిని శరణార్థులు ఉపయోగించినందుకు చెల్లించిన పరిహారం వ్యవసాయ ఆదాయంగా మాత్రమే పరిగణించబడుతుంది.ఇది పన్ను విధించదగినది కాదని అంగీకరించబడింది.

పైడా సూర్యనారాయణ మూర్తి v కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ , 42 ITR 83; సేనైరామ్ దూన్‌గర్‌మాల్ V కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ , అస్సాం 42 ITR 392 మరియు బోర్డ్ ఆఫ్ అగ్రికల్చరల్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్ v సింధూరాణి, AIR (1957) SC 729 విశిష్టమైనది.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, పశ్చిమ బెంగాల్-II V ఆల్ ఇండియా టీ అండ్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్, 117 ITR 525, ఆధారపడింది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.2136 ఆఫ్ 1979.

కలకత్తా హైకోర్టు 12.9.77 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండిఐ.టి.ఆర్. నం.109, 1969.

ఎ. రఘువీర్, ఎస్.ఎన్. టెర్డోల్ మరియు Ms. లక్ష్మీ అయ్యంగార్, అప్పీలుదారులకు

ప్రతివాది తరపున:ఆమ్లన్ ఘోష్

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు ద్వారా వెలువడింది.

.**కిర్పాల్, న్యాయమూర్తి:** ఈ అప్పీల్‌లో పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే , ప్రతివాది అందుకున్న నష్టపరిహారం, దాని వ్యవసాయ భూమిని అభ్యర్థించడం , ఆదాయపు పన్ను లేదా లెవీ నుండి మినహాయించబడింది.

ప్రతివాది అస్సాంలో టీ ఎస్టేట్‌లను కలిగి ఉన్న కంపెనీ.శరణార్థులు మరియు ఇతర భూమిలేని వ్యక్తులకు వసతి కల్పించేందుకు , అస్సాం శాసనసభ అస్సాం ల్యాండ్ (రిక్విజిషన్ అండ్ అక్విజిషన్) యాక్ట్, 1948 (ఇకపై 'ది యాక్ట్ 'గా సూచిస్తారు)ను ఆమోదించింది.ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 3 భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి అందించబడింది మరియు సెక్షన్ 4 ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అనుకూలమైనదిగా అనిపించే విధంగా కోరిన భూమిని ఉపయోగించుకోవచ్చు లేదా వ్యవహరించవచ్చు. అవసరమైన నోటీసు తర్వాత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు. చట్టంలోని సెక్షన్ 7 స్వాధీనం కోసం పరిహారాన్ని నిర్ణయించే సూత్రాలను నిర్దేశిస్తుంది/లేదా భూమిని కోరడం.సెక్షన్ 7లోని సబ్-సెక్షన్ (3) ప్రకారం, ఏదైనా భూమిని సేకరించిన చోట , ఆ భూమిపై ఆసక్తి ఉన్న ప్రతి వ్యక్తికి , ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తి మరియు కలెక్టర్ మధ్య లిఖితపూర్వకంగా అంగీకరించిన విధంగా పరిహారం చెల్లించాలి.కోరిన కాలంలో భూమికి జరిగిన ఏదైనా నష్టానికి సంబంధించి పరిహారం కూడా చెల్లించబడుతుంది.చెల్లించాల్సిన గరిష్ట పరిహారం మొత్తం కూడా నిర్దేశించబడింది.

ప్రతివాది భూములు సింగ్రిమరిలో ఉన్నాయి మరియు జనవరి మరియు మే , 1949లో చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) కింద రిక్విజిషన్ చేయబడ్డాయి.ప్రతివాదికి పరిహారంగా రూ.1 ,24,638 లభించింది.

1958-59 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరంలో ప్రతివాది యొక్క దావా ,ఈ అప్పీల్‌లో మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము,ఈ మొత్తం ప్రతివాది వ్యవసాయ ఆదాయానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నందున పొందిన పరిహారం మొత్తం ఆదాయపు పన్ను నుండి మినహాయించబడింది.ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఈ దావాను అంగీకరించలేదు.అయితే అప్పీలుపైఅప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ప్రతివాది అభ్యర్థించిన భూమిని రిక్విజిషన్ సమయంలో మరియు అంతకు ముందు కూడా వ్యవసాయ అవసరాల కోసం ఉపయోగిస్తున్నట్లు గుర్తించారు.అందువల్ల , ప్రతివాది అందుకున్న నష్టపరిహారం దాని వ్యవసాయ ఆదాయమని మరియు అందువల్ల పన్ను విధించబడదని అతను చెప్పాడు. డిపార్ట్‌మెంట్ ట్రిబ్యునల్‌లో అప్పీల్ దాఖలు చేసినప్పటికీ ఫలితం లేకుండా పోయింది.అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ యొక్క ఉత్తర్వును సమర్థించడం ,అభ్యర్థన తర్వాత అస్సాం ప్రభుత్వం ఆ భూమిని అదే సాగును కొనసాగించిన శరణార్థులకు ఇచ్చిందని ట్రిబ్యునల్ వాస్తవంగా గుర్తించింది. వేరే పదాల్లో , సంబంధిత అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో ప్రతివాది వ్యవసాయ అవసరాల కోసం ప్రశ్నించిన భూమిని ఉపయోగిస్తున్నారని ట్రిబ్యునల్ యొక్క వాస్తవం కనుగొనబడింది ,మరియు మునుపటి సంవత్సరాలలో , మరియు కోరిన తర్వాత కూడా పేర్కొన్న భూమి ,శరణార్థులచే సాగు చేయబడుతోంది.అందువల్ల , భూమి యొక్క వ్యవసాయ స్వభావం ఎటువంటి మార్పుకు గురికాలేదు.

అప్పీలుదారు కేసును పేర్కొనడం కోసం ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 66(1) కింద దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు , కానీ అది తిరస్కరించబడింది.ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 66(2) కింద దాని దరఖాస్తు అనుమతించబడింది మరియు ట్రిబ్యునల్ , ఆ తర్వాత కేసును పేర్కొంది మరియు ఈ క్రింది న్యాయపరమైన ప్రశ్నను హైకోర్టుకు సూచించింది:

"వాస్తవాలు మరియు కేసు యొక్క పరిస్థితులలో, రూ. 1,24,638 మొత్తం పన్ను నుండి మినహాయించబడిందని ట్రిబ్యునల్ సరైనదే".

హైకోర్టు ప్రతివాదికి అనుకూలంగా చట్టంలోని పైన పేర్కొన్న ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చింది మరియు పరిహారం యొక్క మూలం భూమి అని నిర్ధారణకు వచ్చింది మరియు చెల్లింపు చట్టబద్ధమైన బాధ్యత నుండి విడుదల చేయబడినప్పటికీ , ఏదీ తక్కువ కాదు ,ఇది వ్యవసాయ భూమి యొక్క అభ్యర్థన నుండి నేరుగా ఉత్పన్నమయ్యే బాధ్యత.

చట్టం ప్రకారం చెల్లించే పరిహారం మొత్తం వ్యవసాయ ఆదాయం అని , అందువల్ల పన్ను మినహాయింపు అని నిర్ధారించింది.

హైకోర్టు అనుమతిని మంజూరు చేసింది, అందుకే ఈ అప్పీలు.

వ్యవసాయ భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నందుకు చెల్లించే పరిహారం వ్యవసాయ ఆదాయం కాదని, దానికి పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

ఈ వాదనకు మద్దతుగా , ***పైడా సూర్యనారాయణ మూర్తి V కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్***, 42 ITR 83 కేసులో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై Learned న్యాయవాది ఆధారపడింది.అస్సాం అగ్రికల్చరల్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్ కింద ఉత్పన్నమయ్యే ***సేనిరామ్ దూన్‌గర్‌మెయిల్ V స్టేట్ ఆఫ్ అస్సాం*** , AIR (1953) అస్సాం 65 కేసు విషయంలో అస్సాం హైకోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయంపై కూడా మా దృష్టికి వచ్చింది మరియు పరిహారం అందిందని అందులో జరిగింది. తేయాకు రాష్ట్రంలోని ఫ్యాక్టరీ మరియు కొన్ని ఇతర భవనాల అభ్యర్థనపై వ్యవసాయ ఆదాయానికి ప్రాతినిధ్యం లేదు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, హైకోర్టు నిర్ణయం జోక్యం చేసుకోకూడదు.ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 2(1) ప్రకారం వ్యవసాయ ఆదాయం నిర్వచించబడింది మరియు దాని సంబంధిత భాగం క్రింది విధంగా ఉంటుంది:

"వ్యవసాయ ఆదాయం" అంటే:

> (1) వ్యవసాయ అవసరాల కోసం ఉపయోగించే భూమి నుండి ఏదైనా అద్దె లేదా రాబడి,మరియు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే భూభాగంలో భూ ఆదాయానికి అంచనా వేయబడుతుంది లేదా ప్రభుత్వ అధికారులు అంచనా వేసిన మరియు సేకరించిన స్థానిక రేటుకు లోబడి ఉంటుంది".

ప్రస్తుత కేసులో వాస్తవం ఏమిటంటే భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత కూడా ,శరణార్థులు ప్రశ్నార్థకమైన భూమిలో వ్యవసాయ కార్యకలాపాలు నిర్వహిస్తున్నారు.కాబట్టి , ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 2(1) యొక్క అవసరాలలో ఒకటి ;భూమిని వ్యవసాయ అవసరాలకు ఉపయోగిస్తున్నారని సంతృప్తి చెందారు.పరిగణించబడిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే , అందుకున్న పరిహారం

మొత్తాన్ని భూమి నుండి పొందినదిగా చెప్పగలిగే ఆదాయంపై అద్దెగా పరిగణించవచ్చా.మా అభిప్రాయం ప్రకారం, చెప్పిన ప్రశ్నకు సమాధానం స్పష్టంగా ఉంది.సంబంధిత అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరంలో ప్రశ్నలోని భూమి ప్రతివాదికి అప్పగించడం కొనసాగించింది.భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత , దానిని స్వాధీనం చేసుకుని , శరణార్థులను స్వాధీనం చేసుకున్నారు , దాని కోసం ప్రతివాదికి పరిహారం చెల్లించబడింది.ఒక కోణంలో శరణార్థులు చట్టబద్ధమైన లేదా నిర్బంధ అద్దెదారులుగా మారారు మరియు వ్యవసాయ కార్యకలాపాలు కొనసాగించిన భూమి యొక్క భౌతిక స్వాధీనంతో విడిపోయినందుకు , పరిహారం చెల్లించబడింది.ఈ పరిహారం స్పష్టంగా అద్దె లక్షణాన్ని కలిగి ఉంది లేదా ఏదైనా సందర్భంలో , భూమి నుండి వచ్చిన ఆదాయంగా పరిగణించాలి.ప్రతివాది స్వచ్ఛందంగా భూమిని లీజుకు ఇచ్చి , అద్దెగా రూ.1,24,638 పొందినట్లయితే , అది వ్యవసాయ ఆదాయాన్ని అంగీకరించినందున పన్ను విధించబడదు.ఈ కేసులో ఏం జరిగిందంటే, శరణార్థులకు ఈ భూమిని స్వచ్ఛందంగా అద్దెకు ఇవ్వడానికి బదులు, అస్సాం రాష్ట్రం ఆమోదించిన రిక్విజిషన్ ఆర్డర్ ద్వారా పేర్కొన్న భూమిని వారికి ఇచ్చింది.స్వీకరించబడిన మొత్తం , ప్రశ్నార్థక సంవత్సరంలో శరణార్థులు వ్యవసాయ కార్యకలాపాలు కొనసాగించిన కోరిన భూమికి నేరుగా సంబంధించినదిమరియు ఈ మొత్తాన్ని ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 2(1) ద్వారా నిర్వచించిన విధంగా వ్యవసాయ ఆదాయంగా పరిగణించాలి.

సూర్యనారాయణ మూర్తి విషయంలో (సుప్రా) నిర్ణయం స్పష్టంగా గుర్తించదగినది , ఎందుకంటే ఆ సందర్భంలో వాస్తవాలు ఏమిటంటే , వ్యవసాయ భూమిని డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా చట్టం , 1939 ప్రకారం సైనిక అవసరాల కోసం సేకరించారు మరియు దానికి సంబంధించి పరిహారం చెల్లించారు. మిలటరీ అధికారులు భూముల్లో వ్యవసాయ కార్యకలాపాలు నిర్వహించనందున ,అసెస్సీ అందుకున్న పరిహారం వ్యవసాయ ఆదాయం కాదు.అయితే , ప్రస్తుత సందర్భంలో , భూములు కేటాయించిన శరణార్థులు వ్యవసాయ కార్యకలాపాలు నిర్వహించారనేది వాస్తవం.కాబట్టి పరిహారం వ్యవసాయ ఆదాయంగానే పరిగణించాలి. ***సేనైరామ్ దూంగర్‌మాల్ V ఆదాయపు పన్ను శాఖ కమిషనర్, అస్సాం ,***42 I.T.R. 392లో,రక్షణ అవసరాల కోసం భవనాలు కోరబడ్డాయి మరియు టీ తయారీ ఆగిపోయింది.భవనాన్ని కోరినందుకు పొందిన పరిహారం ఆదాయంగా పన్ను విధించబడుతుందా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది.ఈ కోర్టు తన ఫ్యాక్టరీ మరియు ఇతర భవనాలను కోరిన తర్వాత మదింపుదారు ఎలాంటి వ్యాపారాన్ని కొనసాగించలేదని నిర్ధారణకు వచ్చింది మరియు అందువల్ల,అందుకున్న మొత్తాన్ని ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం పన్ను విధించదగిన

వ్యాపార లాభాలు మరియు లాభాలుగా పరిగణించలేము.ఈ నిర్ణయం అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి సహాయం చేయదు ఎందుకంటే ప్రస్తుత సందర్భంలో ప్రతివాది వ్యాపార కార్యకలాపాలను కొనసాగించాడు.ఇంకా, సేనైరామ్ దూంగర్‌మాల్ కేసులో (సుప్రా) అభ్యర్థించబడినది ఫ్యాక్టరీ మరియు భవనాలు,అయితే, ప్రస్తుత సందర్భంలో, ఇది వ్యవసాయ భూమిని సేకరించారు.

అప్పీలుదారు కోసం Learned న్యాయవాది ఆధారపడిన ఇతర నిర్ణయం ;***బోర్డ్ ఆఫ్ అగ్రికల్చరల్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ V సింధూరాణి,*** A.I.R (1957) S.C. 729 కూడా ఈ సమస్యపై ఎటువంటి ప్రభావం చూపలేదు , ఎందుకంటే ఆ సందర్భంలో తలెత్తిన ప్రశ్న ఏమిటంటే , కౌలుదారు భూస్వామికి చెల్లించే "సలామీ"ని వ్యవసాయంగా పరిగణించవచ్చా. ఆదాయం లేదా."సలామీ" అద్దె లేదా ఆదాయం కాదని నిర్ధారించబడింది. కానీ ప్రస్తుత సందర్భంలో మేము "సలామీ" చెల్లింపుతో సంబంధం కలిగి లేము.ఈ కేసు భూమిని కోరినందుకు పరిహారం చెల్లింపుకు సంబంధించినది , ఇది కౌలుదారు చెల్లించే "సలామీ"కి చాలా భిన్నంగా ఉంటుంది ***.సేనైరామ్ దూంగర్‌మాల్ కేసు(సుప్రా)*** లో అస్సాం హైకోర్టు నిర్ణయం ,అస్సాం వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టానికి సంబంధించినది ,అది మళ్లీ సంబంధితమైనది కాదు ఎందుకంటే ఆ కేసు అసెస్సీ యొక్క ఫ్యాక్టరీ మరియు భవనాల రిక్విజిషన్‌కు సంబంధించినది మరియు ఏదైనా వ్యవసాయ భూమికి సంబంధించినది కాదు.

ముగించే ముందు ప్రతివాది యొక్క భూమిని అసోం రాష్ట్రం స్వాధీనం చేసుకుంది మరియు పరిహారం చెల్లించబడిందని మేము గమనించవచ్చు.***ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్‌లో, పశ్చిమ బెంగాల్-II V ఆల్ ఇండియా టీ అండ్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్,*** 117 ఐ.టి.ఆర్. 525 ప్రశ్నలోని భూమి వ్యవసాయ అవసరాలకు వినియోగిస్తున్న వ్యవసాయ భూమి అని నిర్ధారించబడింది ,దానిని కోరిన తర్వాత కూడా , పేర్కొన్న భూమి మూలధన ఆస్తి కానందున, దాని స్వాధీనంపై చెల్లించిన పరిహారం మొత్తానికి 'మూలధన లాభాల' కింద పన్ను విధించబడదు. అందువల్ల , ఏ సమయంలోనైనా లేదా కనీసం దానిని స్వాధీనం చేసుకునే వరకు భూమి తన వ్యవసాయ భూమి యొక్క లక్షణాన్ని కోల్పోలేదని స్పష్టమవుతుంది.అందువల్ల, వ్యవసాయ అవసరాల కోసం పేర్కొన్న భూమిని శరణార్థులు ఉపయోగించినందుకు పరిహారం చెల్లించబడుతుందివ్యవసాయ ఆదాయంగా మాత్రమే పరిగణించబడుతుందిఇది పన్ను విధించదగినది కాదని అంగీకరించబడింది.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, హైకోర్టు నిర్ణయం ధృవీకరించబడింది మరియు అప్పీల్ ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

రెవెన్యూ అప్పీల్ కొట్టివేసింది.